

Notat fra Pædagogstuderendes LandsSammenslutning marts 2005

Nyuddannede pædagoger og feriepenge

Pædagogstuderende har ikke samme muligheder for at få feriedagpenge når de dimitterer, som øvrige dimittender har.

Grunden til dette er den lønede praktik.

Forklaring:

En studerende som f.eks. bliver færdiguddannet i juni 2005 vil efter regler om feriedagpenge for dimittender være berettiget til:

Særlig regel for dimittender

Er du dimittend, afhænger din ret til feriedagpenge i det første ferieår efter uddannelsens afslutning af, hvornår du er optaget i eller overflyttet til BUPL-A.

Er du optaget i perioden 1. maj til 31. juli, har du ret til 15 dage.

Er du optaget i perioden 1. august til 31. december, har du ret til 10 dage.

Er du optaget i perioden 1. januar til 30. april, har du ret til 5 dage.

Det andet ferieår er du under alle omstændigheder berettiget til 15 dages feriedagpenge.

MEN!!!!

Antallet af dage bliver mindre, hvis du har haft lønarbejde (f.eks. din lønede praktik) i optjeningsåret.

A-kassen beregner antallet af dage efter "formlen":

Antal løntimer i optjeningsåret x 0,018 = fradrag i feriedage

(fra www.bupl.dk)

Dette betyder rent faktisk, at de studerende der f.eks. er færdiguddannet i juni 2005 ikke vil kunne få feriedagpenge fra A-kassen i 2005, og hvis man er rigtig uheldig at man oven i det får arbejde f.eks. i august 2005 - vil man heller ikke kunne få de 15 dage man er berettiget til i 2006, idet man selv har optjent feriepenge til 10 dage.

Det vil sige at det første år efter endt uddannelse skal man klare sig med feriepenge i 12 dage, med en sats svarende til 12 % af praktiklønnen - det efterfølgende år skal man eksempelvis klare sig med feriepenge for 10 dage med en sats svarende til 12 % af den løn man har tjent.

Altså vil man i ca. to år være ramt af at man som studerende var i 2. lønnet praktik. De eneste pædagogstuderende der ikke bliver ramt af dette, er de studerende der har været i udenlandspraktik i 2. lønnet.

For yderligere kommentarer, kontakt Helle Bjerregaard på 2835 3750 / hbg@bupl.dk

Enlige forsørgere og de lønede praktikker

Pædagogstuderende med børn fik endelig flere penge under uddannelse - noget som PLS længe har kæmpet for. Der er nemlig nu mulighed for enlige forsørgere for at få dobbelt SU og ekstra studielån.

Det var vigtigt for PLS, at enlige forsørgere ved SU-forliget i 2004 blev økonomisk bedre stillet under deres uddannelse. Det har dog siden vist sig, at man ikke har indtænkt de lønede praktikker i forbedringen, for når praktikken indtræder, strammer økonomien til.

Når den lønede praktik begynder, mister de enlige forsørger 747 kr. fra den ene dag til den anden i månedlig indkomst, og hvis de også har SU-lån, som de fleste har, så mister de yderligere 2.364 kr. Samlet set et beløb på 3.111 kroner om måneden. I det tilfælde hvor man har det ekstra SU-lån, kan forskellen blive så meget som 4.293 kr. før skat.¹ De lønede praktikker er i dag samlet set et helt år ud af den tre et halvt år lange pædagoguddannelse, og det er derfor helt uacceptabelt, at de enlige forsørgere mister så meget af deres indtægt under de lønede praktikker.

Vi ønsker at finde en løsning på problemet, så de studerende ikke utilsigtet bliver tabere i hvad der ellers er en klar forbedring af SU-vilkårene for de enlige forsørgere.

De enlige forsørgeres stramme økonomi betyder, at både de studerende og deres børns hverdag er indrettet efter en næsten tom tegnebog. De har ikke mulighed for at give deres børn de samme fritidstilbud som kammeraterne. Enkelte studerende er ligefrem nødt til at droppe ud af uddannelsen, når denne problemstilling går op for dem.

PLS ser derfor, at der snarest muligt findes en løsning, så de enlige forsørgere ikke yderligere marginaliseres i vores samfund.

For yderligere kommentarer, kontakt Helle Bjerregaard på 2835 3750 / hbg@bupl.dk

¹ SU: 4618 kr.

Tillægsstipendium til enlige forsørgere: 4618 kr.

Almindeligt SU-lån: 2364 kr.

Supplerende SU-lån til enlige forsørgere: 1182 kr.

Løn i 1. lønnet praktik: 8489 kr.

**Høringsvar fra Pædagogstuderendes LandsSammenslutning - PLS - til
Forslag
til
Lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog.**

PLS takker for tilsendelsen af forslag til Lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog.

Lovforslaget rejser en række spørgsmål, som i det følgende vil blive stillet med håbet om at synspunkterne inddrages i den endelige lov.

Der er en række overordnede kommentarer, som fremlægges indledningsvist. For det første, er det yderst vanskeligt at se af lovforslaget, hvor meget de enkelte dele af uddannelsen kommer til at fylde i forhold til hinanden, hvilket gør det umuligt at få et realistisk billede af den skitserede uddannelse.

For det andet gør de mange ministerbeføjelser det umuligt at gennemskue, hvad loven reelt kommer til at indebære, så derfor er mange af vores kommentarer skrevet ud fra et "worst case" udgangspunkt.

For det tredje er der alvorlige indholdsmæssige mangler, hvor det for os er tydeligt, at der i lovforslaget mangler indsigt i de pædagogstuderendes muligheder for læring både på seminariet og i praktikkerne. Vi håber, der i det kommende arbejde kan blive rettet op på disse fejl, og at PLS i den forbindelse vil blive inddraget så den kommende pædagoguddannelse kommer til at afspejle de krav, der bør stilles.

§ 1 - 4 giver ikke anledning til specifikke kommentarer.

§ 5 handler om fagene, og der ser PLS at hverken fagenes indbyrdes opdeling eller deres indhold er beskrevet, hvorfor det er vanskeligt at tage stilling til hvorvidt det er en ønskelig omlægning eller ej. Som udgangspunkt ser vi det som nødvendigt, at man ser på fagrækken med nye øjne, for på den måde at ændre undervisningens sammensætning, så der bliver plads til tværfaglige elementer og projektarbejde, hvor det gennemgående element er pædagogikken.

Særligt om faget dansk er det værd at indvende, at dansk som fag på pædagoguddannelsen er langt mere end sprogstimulering og udarbejdelse af pædagogiske læreplaner. Dansk indeholder endvidere elementer af computerbrug, historiefortælling, formidling til sprogløse mennesker og er derfor mere et kulturformidlende fag end dansk som det kendes fra folkeskolen. Det er med andre ord endnu et redskab til at nå børn og brugere og skabe relationer. Derfor er det skudt forbi målet at se det ensidigt som redskab stil sprogstimulering af små børn.

Med hensyn til fordelingen af ECTS-points til fagene iagttager PLS en forsømmelse. Vi finder det yderst vigtigt, at fagenes indhold og derved ECTS-points formuleres tydeligt, så uddannelsens kerne genkendes. I den forbindelse skal det ligeledes anføres, at CKF'erne bør udarbejdes i et samarbejde med uddannelsens interessenter, så man får den bedst mulige formulering og relevans med virkelighedens krav til pædagogstuderende.

Særligt om § 5 stk. 2 må PLS henlede opmærksomheden på, at der i forbindelse med bindinger af AK-fag til den foreslåede specialisering kan forekomme praktiske forhindringer. Hvis man antager, at en studerende skal vælge et specifikt AK-fag pga. sin specialisering, vil det betyde vanskeligheder i valget af praktikplads. Ikke alle praktikpladser bruger alle AK-fagene, og derved vil studerende have svært ved at udføre pædagogiske projekter pga. deres binding til et eller to AK-fag. Denne sammenhæng ser vi som værende hæmmende for den studerendes muligheder for at fordybe og specialisere sig. Under den nuværende lov opnår man et vist kendskab til alle AK-fag, og har derfor mulighed for at bruge sit kendskab til et hvilket som helst AK-fag i sin praktik.

§ 6 om specialiseringen i et arbejds-, funktions-, eller fagområde er et vanskeligt kapitel. Uddannelsen er en generalistuddannelse og kvalificerer som sådan til hele det pædagogiske arbejdsfelt. En fordybelsesperiode er ønskelig under uddannelsen, dog er vi noget bekymrede over den foreslåede specialisering indenfor arbejdsmarkedets områder. For det første er det umuligt at opdele arbejdsmarkedets behov så snævert, som der lægges op til. I en børnehave kommer man ud for at skulle beskæftige sig med problematikker, der normalt er knyttet til det socialpædagogiske område, ligesom det modsatte er tilfældet. For det andet er vi bekymrede for, om man som uddannet pædagog vil kunne opleve at blive diskvalificeret indenfor andre specialiseringsområder end det, man har valgt på seminarieret. Det er ikke forventeligt eller ønskeligt at arbejdskraften tvinges til at blive indenfor det enkelte område. Reformen af pædagoguddannelsen i 1992 var netop udtryk for, at den strenge opdeling af det pædagogiske arbejdsfelt var u hensigtsmæssig.

PLS er bange for, at generalistuddannelsen udvaskes i et forsøg på at tilpasse sig arbejdsmarkedets skiftende og uforudsigelige behov.

Den nødvendige fordybelse bør i stedet ske som fordybelse i et pædagogisk tema, metode eller værktøj, som det vil være muligt at overføre til alle pædagogiske arbejdsområder.

§ 7 om fælles projekter med beslægtede uddannelser modtager PLS med stor glæde. Vi har længe set muligheder i et formaliseret samarbejde med andre MVU'er, og vi ser det som en styrkelse af vores pædagog-faglighed, at vi lærer andre fagligheder at kende. Det skal dog indvendes, at det er yders vigtigt at dette samarbejde sker i den sidste del af uddannelsen, således at den opnåede sikkerhed i egen faglighed danner grundlag for udvekslingen af erfaringer. Hvis samarbejdet sker for tidligt, vil vi ikke være i stand til på optimal vis at kunne samarbejde.

Dog har vi et enkelt forbehold. Hvis intentionen bliver, at vi skal lave fælles projekter i løbet af den sidste praktik, da den er SU-finansieret, ser vi et praktisk hensyn, som kan være vanskeligt at opfylde. Det er langt fra alle praktiksteder der samarbejder med andre faggrupper, og derfor kan alle ikke garanteres den rette praktik til formålet. Ligeledes er en af intentionerne at bachelorprojektet skal tage udgangspunkt i den sidste praktik - den skal stadig have en arbejdsværdi - hvordan skal vi kunne nå to så store projekter samtidig med det?

§ 8 om praktikuddannelsen er vel at definere som kernen i lovforslaget. Igen er der en række uklare punkter, som blandt andet er spørgsmålet om vejledning - hvor meget er der tale om? Det vil være stærkt ønskeligt, at der blev lovgivet om vejledningsmængden, således bliver vores retssikkerhed styrket. Et lovkrav om uddannelse af vejlederne er ligeledes ønskeligt, da vi oplever at vejlederne ikke er parate til opgaven.

Det andet vigtige punkt er, at teori-indkaldenes indhold bedes specificeret, så de har en reel uddannelsesmæssig værdi. I dag er det en kendt situation, at der ikke investeres i indkaldene fra seminariernes side, så det tenderer opbevaring og derfor nedprioriteres af os.

I beskrivelsen af praktikkerne er det svært at læse, om der er arbejdsværdi i alle praktikkerne, derfor har vi valgt at gå ud fra det. Det vil være katastrofalt, hvis vi får arbejdsværdi i de SU-finansierede praktikker, da vi så ikke vil få mulighed for at få det nødvendige læringsmæssige

udbytte. Derfor er det af største vigtighed for os, at finansieringen af omlægningen til SU-praktikker kommer fra staten, da det ellers bliver kommunerne, og derved praktikstederne, der betaler. Hvis vores arbejdskraft ikke erstattes af en pædagog, er det svært for os at forestille os, hvordan det kan medføre en forbedret mulighed for at uddanne sig. Vi vil i stedet bare blive at betragte som billig arbejdskraft - og vi ønsker uddannelse.

Vi mangler i det hele taget en begrundelse af omlæggelsen af praktikkerne, for ganske vist er det tidligere nævnt, at omlæggelsen skal ske for at forbedre vores uddannelse, så er det vanskeligt at læse det ud af lovforslaget. Vi mangler den reelle forskel på at være i lønnet og SU-finansieret praktik.

PLS mener, at vi udelukkende skal have SU-praktikker, der er finansierede af staten, så vi har mulighed for at være udenfor normeringen og derved både studere og deltage i de dele af det pædagogiske arbejde, der passer til vores uddannelsesmål.

§ 9 om professionsbachelorprojektet indebærer, at de nærmere regler fastsættes af undervisningsministeren. I den forbindelse vil vi gerne bede om, at reglerne bliver som i dag, hvor vi har mulighed for at skrive projektet sammen i mindre grupper, men at vi skal gå til eksamen alene. Hele uddannelsen lægger op til det vigtige kollegiale samarbejde, og derved bliver bachelorprojektet en vigtig del af denne forberedelse.

§ 10 giver anledning til en del kommentarer, da det skrevne ikke giver klare svar på lovens intentioner.

Til § 10 stk. 2: Det er af største betydning for os, at der sker en inddragelse af ansøgernes realkompetencer. Derfor er det med begejstring at vi iagttager at realkompetencevurderingen inddrages i bemærkningerne til loven, da det er af største betydning for de studerende, at de afspejler en vis mangfoldighed, både i forhold til fordelingen af arbejdskraft på det fremtidige arbejdsfelt og af hensyn til de studerendes udbytte af undervisningen på seminarierne. Desuden skal det nævnes, at vi ser en stor mulighed i anvendelsen af optagelsessamtaler, ikke blot for dispendanter, men også for ansøgere med det nødvendige gennemsnit. En sådan samtale vil belyse ansøgerens modenhed, kvalifikationer, studieparathed og desuden mindske frafaldet.

Til § 10 stk. 3: Selv om PLS er enige i, at der skal ske en vis ensretning af seminariernes udbud, er det vigtigt, at seminarierne får mulighed for at præge eget udbud, hvorfor seminarierne skal inddrages i stor udstrækning i arbejdet med studieordninger. Forskellighed mellem seminarierne sikrer, at der findes et tilbud til alle uddannelsessøgende.

Til § 10 stk. 4: PLS mangler i denne sammenhæng en præcisering af forskellen mellem deltagelses- og mødepligt. Det er uklart, da der nævnes, at der vil være mødepligt, når undervisningen kræver flere studerendes samtidige tilstedeværelse. Vi mangler en definition af deltagelsespligt, da dette er et nyt begreb, ligesom PLS mangler eksempler på, hvordan det skal håndhæves og eksempler på konsekvenserne af manglende deltagelse. Desuden ser PLS med bekymring af valget af ordet "pligt" da mennesker under uddannelse er medansvarlige for egen læring, men det skal vel at mærke ske i samarbejde med de øvrige studerende, undervisere og ledelse.

Til § 10 stk. 5: PLS ser at prøver og eksaminer er et nødvendigt onde, men desuden at der for at sikre den bedst mulige uddannelse skal sikres vejledning for den enkelte studerende. Indgangs-, gennemførsels- og afslutningsvejledning vil sikre at den studerende får det optimale udbytte af uddannelsen, og bliver vejledt i forhold til valg af praktikplads, projekter og fordybelsesperioder. Den enkeltes uddannelsesmæssige udvikling vil således komme i centrum, og der vil desuden komme det ekstra udbytte, at det vil være nemmere at vejlede de studerende, der har valgt den forkerte uddannelse, ud af uddannelsen. Således vil de kunne foretage et hurtigt studieskift, og det vil komme alle til gavn.

Til § 10 stk. 6: Igen mangler vi en nærmere specifikation af konsekvenserne.

Til § 10 stk. 7: Med hensyn til muligheder for klager, er det vigtigt for de studerendes retssikkerhed, at der er mulighed for at medtage en bisidder til eventuelle klagesamtaler. I dag er det op til det enkelte seminarium at tillade det, hvor det burde være en centralt bestemt rettighed for den studerende.

§ 11 om særligt tilrettelagte uddannelsesforløb giver PLS anledning til en enkelt kommentar. I denne forbindelse vil vi se det nærliggende at der indtænkes forøgede muligheder for individuel vejledning og opmærksomhed på brugen af optagelsessamtaler.

§§ 12 - 17 om praktikpladser rejser en række spørgsmål. Vi er klar over, at det er en videreførelse af den allerede eksisterende ordning, men den fungerer ikke optimalt.

I processen med at tilvejebringe praktikpladser oplever vi en række forhindringer. For det første er det vanskeligt at se det egentlige valg for de studerende, hvis der kun stilles set tilsvarende antal praktikpladser til rådighed. På denne måde er der nogen, der må tage de mindre uddannelsesorienterede steder, hvilket i sagens natur ikke er optimalt. For det andet så gør manglen på praktikpladser det umuligt for praktikpladsudvalget at fravælge de uegnede praktikpladser. Begge disse problematikker vil blive afhjulpet hvis man indfører SU-finansierede praktikker uden for institutionernes normeringer, hvor det ikke vil koste lønkroner for institutionerne at have en studerende.

Som det sidste bud på forbedringer til denne paragraf, mener PLS, at det er nødvendigt at inddrage de studerende aktivt i praktikpladsudvalget, en inddragelse der allerede er indført af frivillighedens vej i for eksempel Nordjyllands og Storstrøms Amters praktikpladsudvalg.

Afslutningsvis må vi understrege vores forundring over, at hverken PLS eller andre af interessenterne omkring uddannelsen er blevet søgt inddraget i processen med nærværende uddannelsesreform, da vi mener at have en vis ekspertise på vores uddannelse, som fremtidens pædagogstuderende med fordel kan drage nytte af. Hermed stiller vi os til rådighed for inddragelse i det fremtidige arbejde under forudsætning af, at der sker de nødvendige ændringer af loven.

Venlig hilsen

Helle Bjerregaard

Formand for PLS

2835 3750

hbg@bupl.dk